

H. M. K.

ELŐFIZETÉSI DIJ :

Egész évre 5 kor.

Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :

Kossuth-utca 3 szám.

Megjelen: minden vasárnap.

Gazdagok és szegények.

Siránkoznak a sok ur:
A nép megváltozott,
Nem ismer tekintélyt,
Mely égből származott.
Sir a nép: hogy sok ur,
Nem változott még meg
És még ma sem ismer
Földi emberséget.

Nem üres reklám

ez, hanem valóság az, hogy most nálam
oly mesés olcsón vásárolhat feltűnő
szép, elegáns tavaszi **ragláno-**
kat és öltönyöket,
tessék megpróbálni, meg fog győződni
szavaim igazságáról.

Gerő Ernő Debrecen legnagyobb és legolcsóbb
férfi-, fiu- és gyermekruha áruháza **Piac-u.41.**

Szikrák.

A debreceni főtéren néhai jó Dáné bácsi boltajtaján nagy betűkkel ragyogott a felírás: *Száz aranyat egy poloskáért.* Ma már garmadával lennének jelentkezők, akik *száz poloskát* is szívesen adnának *egy aranyért.*

A debreceni vízvezetékekkel egy kis baj történt. Bizonyára olyan városhoz szánták, ahol — *víziszonyban* szenvednek az emberek és mégis Debrecenbe került, ahol még a föld is szomjas egy kis vízre. Ugy látszik, hogy előbb lesz Debrecenben borvezeték *borral*, mint vízvezeték — *vizzel.*

Az „arany-bika“ elpusztult a föld színéről. Utódja az *arany borju* lesz.

A londoni reunion még mindig veszekednek, hogy miként szabják ki Albánia határait. Egyszerű dolog a megoldás. Küldjék el Albániát s Frank testvérek szabó céghez, majd kiszabják ott, hogy az jól fog állni Bulgáriának, Szerbiának is.

A Hortobágyon vízből árad a — *gáz*, Debrecenben meg a gázból szivattyúzzák a *víz*et.

Január óta folyton kísért a színház ügye, de még mindig nem vitték *dülőre*, sőt alapos rá a kilátás, hogy mire a színház ügye *eldől*, akkorára már a színház is régen *el-dől.*

Mikor a kis vasutat villamossá akarták átalakítani milyen *lármat csaptak* vele. Most meg a villamos vasut *csap nagy lármat* Debrecenben.

Weisz Márkus átvette a Merkur szálloda és kávéház vezetését. Miért? *Mer-kurázsija* volt hozzá. Azóta fel is lendült mindkét vállalkozás és a szállodában szállnak, a kávéházban kávéznak.

Felfordult világot élünk. Régebben neme-sebb értelemben *kenyérrel* fizetett akit *kövel* dobáltak; ma már gyakoribb, hogy aki *kenyeret* adott, *kövel* dobálják vissza.

Nagy szenzáció történt Debrecenben. Simon Miklós rendőrkapitány frakkot csináltatott magának. Illetékes helyen a hír valódiságát kétségbe vonják.

A mérnöki hivatalnál panaszkodnak, hogy milyen sok a dolguk. A közönség még ebből a *sokból* sem lát — *semmit.*

Uri-divat cikkek és utazási kellékek Aszmann Ferencnél.

DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

Nyári
idényre

a legelegánsabb utcai és sport öltönyök, lovagló brites nadrág különlegességek, alkalmi, salon, smoking, frack és zsakett öltönyök, sikkes katonai, vasuti egyenruhák készülnek

Prelovsky András

polgári, katonai és vasuti egyenruha szabónál
DEBRECEN, KOSSUTH-UTCA 4. SZ.

Fogalomzavar.

A jogtörténet tanára: Mit tud nékem Karolináról mondani?

Jelölt: Micsoda, tanár ur is ismeri őt?! Mondhatom, pompás egy leány!

Óvatos menyasszony.

Ella: Fogsz-e mindig szeretni?

Völegénye: Szivből drágám.

— És sohasem fogsz elhanyagolni?

— Soha.

— Takarékos leszel?

— A zsugoriságig.

— Sohasem fogsz durván bánni velem?

— Soha.

— Lemondasz a rossz szokásaidról?

— Lemondok mindenről a te kedvedért.

— Meg fogsz férni a mamával?

— Csupa gyönyörűség lesz az életünk.

— És a papával?

— Mindig.

— Meg is teszed mindig amit a mama kér?

— Kivétel nélkül.

— Hát amit a papa kíván?

— Mindig.

— Vagy amit én óhajtok?

— Természetesen.

— Jó akkor a nőd leszek. De félek, hogy nem leszél jó férj.

Szalonban.

Fényes társaság van együtt. — Az egyik vendég kérdi a másiktól:

— Ah, ki készítette ezt a remek frakkot? . . . Valóban, pompásan áll a testéhez. Mondja kérem ki készítette?
A kérdezett zavartan felel:
— A segédem.

Debreczeni színészek.

Beöthy egy évig kénytelen még a régi társulattal experimentálni. Szóval a *tavalyi* társulat lesz az *új*. De hát az tavaly is *régi* volt.

Borbély Lili szintársulatot akar szervezni és színigazgató akar lenni. Remélhetőleg nem magát fogja primadonnának szerződtetni.

A színészek követelni fogják a várostól azt a nyolcezer koronát, melyet a tanács leütött a kért 22 ezer koronából. Nem elégszenek meg 14 ezer koronával. A huszonegyező tagok azt mondják, hogy 14-nél nem lehet megállani és beresztálni.

Attól függ, ki kérdi?

Vendég: Friss ez a libasült, vagy még déiről maradt?
Pincér: Mindjárt megkérdem (a konyhába kiállt):
Friss ez a libasült?
Vendéglősnő: Ki kérdeztéti?
Pincér: Müller ur!
Vendéglősnő: Friss!

Özv. Simkovits alkalmi fésüléseket elfogad
Istvánné frizernő és tanítványokat felvesz. Eötvös-utca 38. sz.

Bucsun.

A komédia igazgatója bucsuzik a publikumtól:
— Az előadásnak vége. Most még csak arra kérem a nagyérdemű közönséget, hogy odakinn ne szidják az előadásunkat; önöket kinevetnék, nekünk meg ártana.

F. onpart Alfréd

Ah, mily nagy ujság uraságod nálunk. Van szeeencsém kéem alázattal. Mésztassék kéem helet paancsolni. Milyen remek színben mésztatik lenni kéem. — Feri! — vizet kéem. Ne nézegesse kéem az utcán járó-kelő hölgyeket kéem, mer szájba kapom kéem. Kéem szivesen ez a tanonc m mostanában, kéem ugy fixérozza a leányokat kéem, hogy mese. Pedig még kis pizsok a mellény zsebben kéem. — Baluszt kicsapni talán. — Kéem.

— Ah, szevusz barátom Csikes Feri! — Hogy vagy kérlek aláson? — Milyen remek filu lettél mióta nem láttalak. Hát a találmányodra megadták már a szabadalmat? Talán fizetni akarsz kérlek egy vágás sört az Angolba? Kérlek. Még egy volna porciónak is embere vagyok. — Feri! — ha nőm jön, az Angolba üdülok.

Aggasztó.

Orvos: Nos, Kalár asszony, hogy van a férje?
Kalárné: Rosszul van biza a, doktor ur. Egész éjjel viz után kiállott.
Orvos: Bizonyára szomjas volt.
Kalárné: Dehogy volt, dehogy volt; hiszen akkor bort kért volna.

A „VILÁM”-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége.

Jó mulatság.

Jól szoktatok mulatni a miniszteri tanácsos urnál?
 — Oh, hogyha jó vacsora van, hát meglehetősen!
 — Tehát a vacsorák jók szoktak lenni...
 — Oh, hogyha jó társaság van hozzá, hát egészen élvezhető!...

Az emeletös embör szellemös kiszóllásai.

(Vaddisznózaftos sörcentésök az állvány tetejéről.)

— Engödelmet kérök!

Láttjátok, ijen az én szöröncsém, még az ujkerti szőlöm se esik az ögyetömi sugárutba, hogy a fene önné mög, pedig mán itt vóna az ideje, hogy én is pézöjjek mán valamicskét a várostul, ugyis öleget ráfüzetök a preperációkra, miuta szörződésös vállalkozó vagyok. Sándor cirklis, öszöm azt a szép kis acélgézás szakállodat, igazidd a szöllöm felé azt a sugárutat, a kutya se lösz sánta, aszondom. Lúba a zab!

Ugy szeretöm ezt a két, messzirölgyütt Borsos-gyerököt, mintha édös testvéröm lönne mindakettő, csak ne ojan mostohan annak a preperációt. Még a szivar árát se keresöm ki rajta, akit elosztogatni szokok, mer' ugy követeli az uri manérom; a fene ögye mög, csak mán Géza gyünne vissza a hévatalba! Ojan üres a főmérnöki szék, miuta Gézát ez a Tiszahidy Doma főispán fölfüggesztötte, mint az a madárfészök, akibe az idegön madár is csak piszkolni jár. Hogy a szü ögye mög a csontyát. Lúba a zab!

Mán csak akkó lelöm a gyönyörüségöm, mikó az inasiskolai bizottság ülésibe hinak. Ott még Géza szok elnökölni, attul nem függesztötték föl, de nem is löhet, mer' akkó ojan lázadás lönne, amijen még nem vót, miuta az agyara Fehér Fráncinak kihasatt, pedig ű is a Géza emböre. Az inasiskolába nagyobb ur Géza, mint az a Mikita Montenegróba, hát az is király? Különb nálánál még a tök, zöd, makk mög a vörös kiráj is. — Lúba a zab!

Csak látnád pemzlis, hogy elnököl Géza az inasiskolai bizottságba. Tanulhatna tülle a főispán is, a polgármestör is. Megnyittyta a züllést, Kancsurka Pista mög előadgya, hogy ez köll, az köll, Géza mög aszongya, hogy így lösz, ugy lösz, asztán ugy is lösz, mer én is, Stankay Farkas is, Horváth sógor is, mög a többi himmi-hummi is mind ugy akarjuk, ahogy Géza parancsojja. Mögy is az inasiskolai iparszerü szakoktatás ugy, mint a parancsolat. Lúba a zab!

Pogányok vagytok, vagy még annál' is alávalóbbak, csak pofáztok, de sömmit nem tösztok. Hát mé' nem möntök defetációba a főispányho, a polgármestörhö, a téntásujju Dolfiho, Márkendréhö, a szabadkümüves atyamestörhö, miniszterhö, filiszterhö, mindönkihö hogy hejözsek még vissza az hévatalába Gézát, mer' a közérdek kívánja, a város érdöke követöli, mög mindön valakire való vállalkozó a szívbül öhajtya, de a fene ögy mög a csontotokat, sömmit nem tösztok, csak a pofátok jár, mint a hármönika. Lázadást köllene csinálni a Géza visszahejözésiér', Révi Nácinak mög macskazenét köllene röndözni. Csinájjátok mög a lázadást én mög az inassaimmal maj' mögcsinálom a macskazenét, de ojan, hogy a haparé kitöri ezt a zsidó gyerököt. Lúba a zab!

Mán én babám ijen vagyok.

Uj hentes üzlet megnyitás.

Alulírott tisztelettel értesitem a mélyen tisztelt husvásárló közönséget, hogy **Vigkedvü Mihály-utca 30. sz.** alatt hentes üzletet nyitottam, ahol minden e szakmába vágó cikkek a legjutányosabban kaphatók s kérve b. pártfogásukat maradtam kiváló tisztelettel:

NAGY GÁBOR, hentesmester.

Egy is elég.

— Hova megy kend bátya?
 — Mihályfalvára.
 — Nem venne fel engem is a szekere?
 — Nem lehet bizony, elég nehéz ez az ökör, többet nem vehetek fel.

Öröm.

Földesur: Péter, ma elhozod az anyósomat a vasut-ról. Egy koronát kapsz az utért.
Péter kocsis: Cs ha ő nagysága nem érkezik meg?
Földesur: Akkor két koronát adok.

Kivégzés előtt.

A halálraitélt visszautasítja a lelkészt:
— Ugyan, hagyjon békét; mit tárgyaljak a szolgálval, ha már fél óra múlva a gazdával beszélhetek.

Bugyi Sándor

megint panaszkodik.

Asszondom én sógor, a lú tapossák a kend hórpaszára, hogy a magam fajta szegény ember megfulna, ha sóhaj-tani nem tunna. Azír sóhajtozok én be reggel, délbe, este egy pár decit, hogy meg ne fuladjak.

Mer mír azír, hogy majd belefut az ember a sok adósságba oszt még aszt írja az ujság, hogy javulnak a píz viszonyok. Hiszen azóta hol eszünk, meg hol nem. Mit beszil kend, a gájzgyár hordója gurujjik a kend ol-dalbordájára, még hogy ne is igyak? Hát osztán miből iljek én?

A fuhabúl mán a lúnak se jut, hát osztég mi jutna nekem. Hát ha az ember nem vóna szemes, már rígen szom-jan halna. A mult héten is otthun ültem, mer azír, hogy a tályog egye meg ezt a gebét, fire lípett, oszt az anyju-kommal együtt vizes ruhával borogattuk a lábát. Hát amint a kút mellől kinizek a görbe utcára, látom, hogy egy nacscsága valami fíjatal urral kocsikázik az egyfoga-tuval mi felénk. No — mondok a Sárinak, ezek is leg-jobban szeretik a görbe utcát. Még alig szalat ki a szó a számon, mán felkiált a Sári, hogy felborultak. Ki is sza-lat az ucára s hamarosan hozta befelé a nacscságát, mert hogy még aszt monta nekem, hogy kificamodott a lába. Hiszen a nyelve csuszik le, minek lípett fére.

Most osztán ott hatuk a lúnkat és a nacscsága lábát borogattuk. Hát elég takaros lábu vót, de mégse olyan szíp mint az az én lovamé. Há pogott is, hogy mivel há-lálja meg. Kaptam az alkalmon s osztán mondok, van egy koszos kakasom, vegye meg a nacscsága.

A zura eszt is megemiszti lelkem — mondok — mer hogy tudom én, hogy maga nacscsága külömb dógokat is beadott mán neki. Azt meg ne is tagagya, hogy az udvarlójával ült abba a kocsiba, amék a házunk előtt felborult, láttam én, hogy milyen szerencsísén esett az ifjuúr ölíbe. Na, na, ne fíjjen a nacscsága nem panaszolom én fel a szerencsíjít, csak vegye meg az én koszos kakasomat. Hát se szó, se beszíd, ide nyom a markomba tíz pengő, oszt aszondja el ne járjik a szám.

No sógor! Ez a beszíd. Azóta igaza van az ujságnak javultak a píz viszonyok, mer mír azír egy pár garasír mindig felkeresem a nacscságát, hogy tovább is tuggyak hallgatni.

Nem is beszílek én egy szót se — addig is inkább iszom. Mer hogy ha nics víz, jó a bor is.

— Igaz-i?

Bosszu.

A mama esti hét óraker szólítja a fiucskát:

— Bandi aludni! Már a kis madarak is fészükbe tértek . . .

Másnap hajnali öt óraker Bandi keltegeti a mamáját:

— Mama, fölkelni! A madárkák már mind fönn vannak.

Iskolában.

Tanító: Tudod-e, Jancsi, ki mondta azt, hogy elmul-tak már a szép aranjúezi napok?

Jancsi (örömmel): Tudom. Az apám, mikor mama visszajött a fürdőből.

ZALAI MARK tanár

3 havi könyviteli és gyorsírási tanfolyama június hó 3-án ismét megnyílik.

Tandij **50 korona.** Mérlegképes könyvvezetők, gyorsírók, levelezők gyönyörű írással. Több ezer hallgató. Társadalmi és miniszteri elismerés. Lelkiismeretes és sikeres oktatás. Beiratás naponta 10-12. **Hathan-u. 1. sz. 3 em. 42. lift.**

Az orvosnál.

A jó öreg Kohn orvoshoz vitte görbe növésű unokáját s ekép szolt hozzá:

— Nü Kóbilében! Álljal egyenesen, hadd lássa a doktor ur, hogy te milyen görbe vagy!

Kuglizóban.

*A nagy alföldi kuglizóban
Versenyeztünk én meg ő,
Ügyeskedett a leányka.
Nekem ez volt bökkenő.*

*Porba hullottak le a bábok,
Jól dobott a kis hamis . . .
A golyóval nem csak bábót,
Eltalálta — szívem is.*

A vigécek.

Két „varrógép“-ben utazó vigéc találkozik egymással Debrecenben. — Az egyik kérdezi a másikat, ki Tiszadobon és Tisza-Lökön óhajtá becsapni a hiszékenyeket.

— Nü, hodj mente a gesít Dobon és Lökön? — kérdé.

— Foresa! Rosszul! Dobon kilöktek és Lökön ki-dobtak.

Óvatosság.

A férj ép lefeküdt. A felesége meglepetve látja, hogy egy borral telt palackot állított az ágya elé.

— Azt mondod, hogy aludni akarsz és bort teszel az ágyad mellé. Mit jelentsen ez?

— Megmondom, rózsám. Kétszer álmodtam már, hogy igen sós kolbászt ettem, utána pedig roppant szomjas voltam. Harmadszor már nem szedetem rá magamat.

Bityak Ádám

bucsuztatója Hornyák Töhötöm lábbeli készítő sirjánál.

— Tisztelt gyászoló közönség, kedves barátaim! Elhunyt Hornyák ale Töhötöm, nem létezend. Hü porai át adván a szentelt anyaföldnek, óh, mert szörnyű sor-sunk kulturális átka ez. Levágta e csalfa körülmény. — Pihenj. Töhötöm, a csizmadia ősi mesterség hült kebelű bajnoka. De jövend a feltámadás és te ismét kidughatod a siltet, mert mondá az Ur: Nem vagy ember, ki meghala és eltemettetik, denikve ki újéletre nem kelend. — Töhötöm Isten veled! Disztíngváljon a hü emlékezet. Akta morálem fortissime kotandom. Isten veled, ha mondom. — Most pedig len apraja, nagyja, nösténye, kanja — irány: Csomor földalatti jó hirnevű bodegájába, hol ősi szokás szerint jó bor hordoztassék körül, middém ebesi.

Elégtétel.

A következő párbeszéd a legutóbbi táncmulatságok egyikén — folyt le:

— Uram, ön feleségemnek a tyukszemére hágott, ön nekem ezért elégtétellel tartozik!

— Nagyon szivesen! Látja ön amott azt az asszonyt a rózsaszínű ruhában? Az az én feleségem. Menjen hozzá és hágjon az ő tyukszemére. — Így aztán kvittek leszünk.

A fedezet.

— Csukolom á kezsit á nagyságos urnak, ádjön egy pár hátost kelcsen.

— Hát aztán van-e rá fedezet more?

— Ván nágyóságos ur, — a hátam!

Szabolcsi rovás.

A gimanizták majálisát 29-ére tették. Elfelejtkeztek róla, hogy akkor már — sokadika van.

Nyiregyházára már az iglói színigazgató is pályázik. Ugy tesznek mint a rossz örökösök, egy cseppet sem gyszolják — Zilahyt.

Az érsek nagy látogatásokat tett, de azért csak egy pár — új hivet fogott.

Gedulyt a tót lapok kikezdték. A sérelmeket majd elfelejtetik vele a tírjákok.

A betegsegélyző orvosokkal nincsenek a tagok megelevedve, de azért nem tudnak orvoslást keresni bajaikra a — doktorok nélkül.

A szabolcsi muzeum végre megnyilott. Minden ósdi ott még, az ajtó zárja is — berözdásodott az érdeklődés hiányában.

Tromfra tromf.

Molnár ur az ablakon nézett ki, egy arra menő azt a megjegyzést kockáztatta, hogy itt bizonyosan valami nagy ur lakik, mert majom néz ki az ablakán.

— Nem az bizony, — válaszolt Molnár ur, itt molnár lakik, kinek a számara éppen most megy el az ablaka alatt.

Villámra előfizetni uri virtus.

Kinrimek.

I.

Ha majd lesz fából vasaló,
Akkor lépést olvas a ló;
Örül majd a fiakkeres
Hogyha a kis fia keres.

II.

Ha nem tudsz a kompon állni,
Ne kezdj verset komponálni.
Írj inkább kicsi betűket,
És rakj a zsebbe tűket.

II.

Kisebesült Éva karja,
Mert mindörökké vakarja.
Míg ő megsebesülhetett.
Addig a csibe sülhetett.

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők berendezését egjutányosabban eszközli
Földvári S. debreceni első elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1-ső szám,
Villamos felzerelési cikkek nagyraktára.

Anyós vicc.

— Megállj no! hova rohansz úgy azzal a dinnyével?

— Hagyj békét! sietek haza: az anyósom azt mondta, hogy meghalna egy dinnyéért!

Rejtett kép.

MEGNYILT!
a kabai Ártézi
kád és gőz fürdő
Szentesi Mihály fürdő
bérlo

Házi ebéd koszt

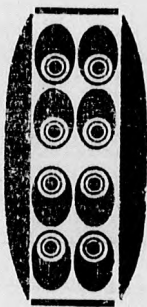
olcsó és izletes, bent-
étkezésre kapható.

Czim a kiadóban.

Sikes bluz Etaninból fehér és szí-
nes 7 K. Angol kosztüm vászonból
25 kor. Mosó pongyola 8 K
Komlósnál, Piac 52.
megyeház mellett.

A „Villám” mult évi
folyama
kapható a
kiadó-
hivatalba.

Némethi fényképész
műterem Vasárnap is nyitva. Családi vagy
alkalmi csoport felvételek műtermen kívül
is eszközöltnél. 558

Festékes hordók
igen olcsón kaphatók.
Arany János-utca 47.

Használt clissé

olcsón **eladó** a kiadóhiva-
talban. Megtekintés végett kefe-
... .. levonatott küldünk.

Gyomorgöres, kólika étvágy-
talanság és általában gyomor-
betegségeknel a legkitünőbb házi szer a

Hollandi

GYOMORCSEPPK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1465

Mihalovits Jenő
gyógyszertárában
DEBRECEN.

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám

Kérem tudomásul venni, hogy

Cseh Ferenc építő-vállalata

Debrecen, I. Szappanos-utca 21. sz. alatt.

Elvállal és készít: Kőműves,
ács és tetőfedő munkát, kő-
faragó munkát. siremlékek
és szegélyek, vízvezeték és
csatorna szerelés, fürdőszoba
closett s központi fűtés berendezést.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában